

131. ԲԹՈՂԻՆ ՄԻՆՆ ԻՄՆ Ա, ՊԱ ՄԻՆԸ ՀՈՒՐՆ Ա...

Մին մարթ օգում ա փաակվիւ Ասում ա.—Ես հունց կենգյ պիտի օգեմ, վըեր հաց օտելը գլիղանվուչ։

Մին իրփըվերի կենգյ տըեսնում ա, վըեր էս մարթը խըելքան թիթև ա, խարարը հըսցնում ա տրան, թա էսհինչ կենգյը հաց չի օտում։

էս մարթը, վըեր շատ էրկան տի մին կնգան շոռ եկած ա իննւմ, ուրխանում աւ Ասում ա.—էս ա, վըեր կա, օգածըս քըթնւլ ըմ։

Տա էտ կնգանն օգում ա, պոնրոնւմ տոն։ Կենգյն էրկու տարե քյեփը տովաթեն մնան թաքուն օտում ա-խմում, մին օր էլ ա-սում.—Պա սրա կլոխը թաղեմ, շերանը հի՞ր պիտի թըքընթաքուն օտեմ։ Սօր էլ նատըլական ըմ, նհետն օտեմ։ Հենց վըեր մարթը հանդան կյամ ա, տըեսնում ամանը քցանծ, էրկու քթիլ մաշին տընգած, պլըշում ա, տես ու տեն եշում, ետնան էլ թա՛ էս քթիլին մինն իմն ա, պա էն մի՞նը հոնրն ա։ Կենգյը վըեշ տանում ա, վըեշ պոնրոնւմ, թա՛ էն մինն էլ իմն ա։ Մարթը թա՛ վըեր քունն ա, ես էլ օղըմ չըմ ապրեմ։ Հըըվաները հվաքվում ըն, տրան իրըսարանք տամ, թա՛ ա՛ տնաշին, համութ ա, պա օգում ըս մարթ ինի, վըեր հաց շօտեմ։ Տա, թա՛ քթիլին մինը իմն ա, էն մի՞նը հոնրն ա։ Կենգյը էն ղոլան ասում ա՛ իմն ա։ Մարթը թա՛ ես արտեն մըեռն։

Պրանվում ա, թա մընունում ըմ, ինձ տարեք թղեցեք: Հնգեր-
հրեան նորըմինան ըն թուփ տընունում, էտ մարթին օղում ըն
խրատ տան, տա նորըմինան թա՝ քթոլին մինն իմն ա, պա էն
մի՞նը հոնրն ա: Կնեգլը թա՝ իմն ա: էտ մարթը ասում ա.—Նս էլ
եր կենողը չըմ, ինձ տարեք թղեցեք:

Հրըմաները տընանում ըն, վըեր կարել չըն տրան կլիս տի-
նին, թողում ըն, քիննամ ամեքյա հըրանց տոն: էտ մարթը տընա-
նում ա, վըեր քանի օր անց ա կենում, հըրան տանում չըն թաղեն,
քիննամ ա հինգլըստներումը հըրան հետե փոս կտրում, մալին
պրանվում, թա ես մընունում ըմ: Մարթիք նորըմինան ըն հըվաթ-
վում, թա՝ ա՛ տնաշին, պա համութ, ալիք չըս ասում, տու սաղ-
սլմաթ մարթ, եկալ ըս նի մտալ փոսեն մալը, թա ես ըմ, վըեր
ես, մընունում ըմ, պա քեղ նամու, արուռ, հայա լունն՝ ա: էտ
մարթը թա՝ քթոլին մինը իմն ա, էն մի՞նը հոնրն ա: Կնեգլը էն
ղուան ասում ա.—Իմն ա: Տա ասում ա.—Դե վըեր քունն ա, վըեղը
կլիս ես ըծեցեք:

Թուփ տընաժ մարթիք վըեղը տրա կլիսեն ըն աժում, թա-
ղում, քիննամ հըրանց տներք:

